

Жълтата

Слънчо намисли с **жълти** боички да боядиса по пътя си всички! Първо помилва с длани нивята и засяха в **жълто** житата. После в поточето цопна и ето – слънчеви зайчета припкат и светят, и като златно поточето блика покрай изгрялата **жълта** излика...

Жълто – по човката на врабчето,

жълто – в кърлиците на детето, а пък жълтурчето вири носленце, сякаш намига с **жълто** оченце!

И се завърта земята във кръг – **жълта**, подобна на пресен жълтък...

Цял ден рисува Слънчо с лъчите, капнал е вече – затваря очите. Ала, преди да заспи в планината, своята картина надписал е:

„Лято“.

